

blive Regel, saa man kan sige, at det, der skulde være Regel, bliver en Undtagelse. Naar man tager dette som Udgangspunkt, vil den ærede Rigsdagsmand opfatte mine Ytringer anderledes. Jeg haaber, at jeg her i Thinget stedsfe skal stemme efter min Overbeviisning og ikke efter hvad den offentlige Mening siger, saa jeg haaber heri at skulle efterligne den ærede Indenrigsminister, som det glæder mig, at den ærede Rigsdagsmand har foreholdt Forsamlingen som et Exempel, der var værd at efterfølge. Jeg appellerede til de ærede Medlemmer paa samme Maade og i Genhold til Ytringer, der ere saaldne fra den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), som ofte med stor Stykke appellerer paa den Maade, navnlig til de mere Formuende, om at gjøre det ene Offer efter det andet, for at gjøre Gavn for Andre; han vil, at de skulle gjøre storartede Offre, for at vinde Indgang i Folket. Der er noget overmaade Smukt i denne Tanke, kun at Vedkommende skulde selv frit udføre den; man skal ikke fremtvinge det af dem, saa at det faaer en ufrivillig Charakter og derfor mindre Betydning. Nu siger jeg: Vi ere stærke og formaaende og udøve en Magt, som ingen Privatmænd udøver — thi vi ere Lovgivere — og dersom den Tro kunde blive almindelig — jeg siger ikke, at den er rigtig. — dersom den Tro blev almindelig, at vi, idet vi udføre vor Dont, lade os paavirke af Interesser, idet man vil sige: her er stillet Forslag om at hæve en Fritagelse, der staaer i stærk Strid med, hvad der ellers gjøres gjældende i denne Lov, og hvorledes er det da gaaet til, at den opretholdes, da bliver det let til Skade for Thingets Anseelse; man bør ikke med Skin af Grund kunne gjøre gjældende, at vi stye Ligheden, naar den gaar imod Interesser, vi frygte at faare. Jeg beskylde Ingen for at handle af Interesse; men jeg siger, at Mindretallets Forslag, naar de antages, kunne lede til, at den Beskyldning bliver fremsat og vinder Tiltro. Det er det jeg troer der kunde være Anledning for de ærede Medlemmer til at overveie.

H. M. Petersen: Naar jeg ikke har tiltraadt det Forslag, der er stillet under Nr. 23 til § 31, har det været for at faae Lov-

udkastet saaledes affattet, at man kunde have grundet Forventning om, at det kunde udfomme som Lov. Da imidlertid den høitærede Ministers Udtalelse om dette Punkt ikke, saavidt jeg formaaede at skjønne, var nogen egentlig Modstand derimod, skal jeg stemme derfor, da jeg af Hjertet sympathiserer dermed. Noget Andet bliver det derimod med Forslaget under Nr. 21, for hvilket jeg ikke kan stemme. Der er talt endeel om, at man begunstigede den eller den Klasse, men Forslaget under Nr. 23 begunstiger egentlig ingen Klasse, hverken Selveierbønder eller Fæstebønder, men en Transaction, en Handel, og det en Handel af den Bestaafenhed, at vi alle ere enige om, at det er heldigt, at der kan fremmes saa mange af den Slags, som muligt. Jeg skal, som sagt, stemme derfor, da jeg ikke, efter hvad jeg kan forstaae, fra den ærede Ministers Side kan antage, at dets Vedtagelse vilde have nogen Indflydelse paa Lovforslagets fremtidige Skæbne. Noget Andet er det med Forslaget under Nr. 21, for hvilket jeg, som sagt, ikke kan stemme. Jeg finder ingen Grund til at beholde en Bestemmelse, der giver Selveierbønder en Skattelettelse fremfor alle andre Samfundsklasser, og det saa meget mindre, som denne Begunstigelse, der skriver sig fra 1769 og er gjentaget i senere Love, ikke vedkommer dem, der ikke have 1 Td. Hartkorn. Der kommer jo flere og flere Boliger og Eiendomme frem med under 1 Td. Hartkorn, men de kunne ikke nyde godt af denne Bestemmelse, og det er dog besynderligt at holde paa en Begunstigelse for Eiendomme med fra 1 til 12 Tdr. Hartkorn, men ikke for dem, der have derover eller derunder. Den, der ikke har fuldt 1 Td. Hartkorn, kan ikke benytte sig af denne Ret. Om man i 1769 har tænkt, at disse Folk ikke havde faamegen Forstand som Andre, eller hvad Grunden nu har været, veed jeg ikke; men jeg gjen tager, at jeg ikke finder, at der er Grund til at holde paa denne Bestemmelse.

Hvad angaaer de meget omtalte Sluttedler, troer jeg ikke, at det er et Punkt, der har nogen særdeles Betydning udenfor Kjøbenhavn. Saavidt jeg har havt Leilighed til at erfare, bruges dette Slags Papir meget sjældent. Jeg